

Մորելուկ կասեն այս սրբավայրին, ուր շատ անգամ ուխտի կը գնան հայք, մանաւանդ օգոստոսի մէջ Գառնիւլայի օրն երբ գառներ պիտի լուան, այդ տեղ կը հաւաքուին, կուտեն, կիմեն, գառներն կլուան:

Մորելուկի աջ կողմն, Սաչլուայ գետակից մի քիւլոմէթր բարձր կայ Ռար Ուլիճ (փայտեայ թուր) անուն մի լճակ որ բաւական ընդարձակ է, ուր կուռնկներ ձագ կը հանեն, վայրի բազեր (արօր) կը լողան և սա անյատակ է կասեն. Սաչլու գիւղացիք ութ զոյգ գոմէշ լծած են, զութանով առու պեղած որ ջուր իջեցնեն գետ, ուստի իւրեանց արտերն ջրեն. սակայն գոմէշներ իւրեանց զութանով, մաճկալով և հոտազներով քաշուած են լիճը և խորասուզուած. վասն զի Մորելուկ սուրբին կը պատկանի այս լիճը:

Մորելուկի շուրջն, որ Շահիօլ լերան արեւելեան կողերն են, ամենաբնաւոր մարգագետիններ են, որք կընկնին Սաչլուայ ջրի աջ ափի վերայ, իսկ ջրի ձախ ափի վերայ՝ Գոռէ Պարանան լերան հարաւային կողերու վերան կընկնայ՝ նոյնպէս մարգագետիններ են, ուր կը լինի առատ խոտ և կայ հօտերու համար ձմերոց և ամբողջովին հայոց կը պատկանի, բերդէ 2 ժամ հիւսիս և Ավխարք քրդ. գիւղի ստորոտն, սակայն աւազակաց երկիւղէն անխնամ թողուած է:

Այս մարգագետիններու գլուխն կայ Ավխարք գիւղն, որոյ ստորոտն կը միանան Մանտկներու և Սաչլուայ ջրերն և կը գառնան ի դաշտ Սաչլուայ ջուր անունով:

Արդէն այս ջուրն մեր ետեւից մինչև ավխարք յաւելելս կը հօսի, սորա եզերքն թուփրագ-զալէից 3 1/2 ժամ ի հիւսիս (քիչ արեւմտեան հիւսիս) Զէյթ